

Parašius šitą straipsnį, gali kilti įvairių diskusijų, bet aš norėčiau šiame straipsnyje išdėstyti savo mintis kada nereikia žvejoti ir kada neverta aukotis dėl menko laimikio. Dalis žvejų, aš būčiau jų tarpe, pasakytų, kad tikram žvejui neegzistuoja nei oro sąlygos, nei laikas paros atžvilgiu. Ir žvejojame nežiūrėdami į nieką - ar tai audra ar štilis, sausra ar lietus, sniegas ar šlapdriba. Mūsų nesustabdys gamtinės negandos, mes niekada nepretenduojame į gerą orą. Šitie patarimai skirti pradedantiesiems, naujokams, kad jie nenusiviltų po kelių nesėkmingų žvejybų.

Tad, prieš išvykstant į žvejybą, pirmiausia reikėtų atkreipti dėmesį į sinoptikų progzes, jie kartais teisingai nuspėja ateinančius orus. Pradėkime nuo vėjo. Koks yra bliogiausias? Pasak daugelio žvejų, tai būtų rytų vėjas. Blogas šiaurės rytų ir pietryčių, šiaurės ir šiaurės vakarų, pietų - vidutiniškai, na ir patys geriausi - tai vakarų ir pietvakarių. Žuvis nemėgsta nepastovaus vėjo.

Jeigu vėjas pasisuko koordinaliai, tai kibimo praktiškai nebus. Geriausia išlaukti kol vėjas nusistovės, nors keletą dienų pūs viena kriptimi.

Truputėlį apie slėgį. Jis irgi turi didelę įtaką žuvų kibimui. Galima sakyti, jeigu vėjas pasikeitė dienos bėgyje - iš pietvakarių į vakarų, to galima ir nepajusti, bet jei slėgis pakistų - paveiktų žymiai.

Oro temperatūra taipogi turi įtakos, žiemą daugiau, vasarą mažiau. Tik vidurvasary rytais kimba gerai, o vidurdieny net kibimo nesulauksi, nors oro temperatūra būtų tokia pat (vininteliai karpiai laužo šią taisyklę). Žiemą oro temperatūra yra svarbesnė, nes atskiros žuvų rūšys skirtingai ir

jautriau reaguoja į temperatūrą ir nuo to priklauso jų aktyvumas.

Apie mėnulio fazes ir kitus gamtos reiškinius, turinčius reikšmės žuvų kibimui, mes pakalbėsime, kitame straipsnyje.